Sklepi Sveta o posodobitvi visokega šolstva

(2011/C 372/09)

SVET EVROPSKE UNIJE –

OB UPOŠTEVANJU NASLEDNJEGA:

1. Sistemi visokošolskega izobraževanja so ključni za ustvarjanje znanja, ki je temeljnega pomena za človeški in družbeni razvoj ter spodbujanje aktivnega državljanstva.

2. Posebni cilj strategije *Evropa 2020* za pametno, trajnostno in vključujočo rast, sprejete junija 2010 ([1]), je izboljšati raven izobrazbe, zlasti s povečanjem deleža mladih, ki so uspešno zaključili terciarno ali enakovredno izobraževanje, na najmanj 40 % do leta 2020.

3. Z bolonjsko deklaracijo z dne 19. junija 1999 je bil vzpostavljen medvladni postopek, namenjen oblikovanju evropskega visokošolskega prostora, ki ga Evropska unija dejavno podpira. Ministri za visoko šolstvo iz sodelujočih držav, ki so se 28. in 29. aprila 2009 sestali v mestih Leuven in Louvain-la-Neuve, so visokošolske ustanove ([2]) pozvali k nadaljnji posodobitvi njihovih dejavnosti do leta 2020.

4. Direktiva Sveta 2004/114/ES z dne 13. decembra 2004 določa pogoje in pravila za dovolitev vstopa državljanov tretjih držav na ozemlje držav članic za obdobje, ki je daljše od treh mesecev, za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela ([3]).

5. Direktiva Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 določa pogoje za dovolitev vstopa raziskovalcem iz tretjih držav v države članice za več kot tri mesece za namene izvajanja raziskovalnega projekta v okviru sporazuma o gostovanju z raziskovalno organizacijo ([4]).

6. Svet je v Resoluciji z dne 23. novembra 2007 o posodobitvi univerz za pospeševanje konkurenčnosti Evrope v svetovnem gospodarstvu znanja ([5]) pozval države članice, naj podpirajo internacionalizacijo visokošolskih ustanov, tako da spodbujajo zagotavljanje kakovosti z neodvisnim ocenjevanjem in medsebojnim pregledom univerz, poskrbijo za večjo mobilnost, spodbujajo uporabo skupne in dvojne diplome ter poenostavijo priznavanje kvalifikacij in časa študija.

7. Svet je v sklepih z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju ([6]) navedel, da bi si bilo treba za to, da bi podprli prizadevanja držav članic za posodobitev visokošolskega izobraževanja in razvoj evropskega visokošolskega prostora, prizadevati za močno sinergijo z bolonjskim procesom, zlasti pri zagotavljanju kakovosti, priznavanju, mobilnosti in instrumentih za zagotavljanje preglednosti.

8. V sklepih Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 26. novembra 2009 o izoblikovanju vloge izobraževanja v brezhibno delujočem trikotniku znanja ([7]) je bila opredeljena potreba po dodatni reformi načinov upravljanja in struktur financiranja univerz, kar bi dopuščalo večjo avtonomnost in odgovornost, da bi spodbudili raznovrstnejši tok prihodkov in učinkovitejše sodelovanje s poslovnim svetom in bi univerze ustrezno opremili, da bi sodelovale v trikotniku znanja na svetovni ravni.

9. Svet je v sklepih z dne 11. maja 2010 o internacionalizaciji visokošolskih ustanov ([8]) pozval Komisijo, naj pripravi mednarodno strategijo EU za visokošolsko izobraževanje, katere cilj bosta boljša usklajenost in dopolnjevanje sedanjih pobud za mednarodno sodelovanje na ravni EU in na nacionalni ravni in ki bo še naprej opozarjala na privlačnost evropskega visokošolskega izobraževanja, raziskav in inovacij v zunanjih dejavnostih EU.

10. Svet je v sklepih z dne 7. junija 2010 o novih znanjih in spretnostih za nova delovna mesta: pot naprej ([9]) poudaril, da je treba spodbujati vključujočo rast in ljudem vseh starosti pomagati pri razvoju ustreznih veščin in kompetenc, da bodo znali predvidevati spremembe in jih obvladovati.

11. Svet je v sklepih z dne 19. novembra 2010 o pobudi *Mladi in mobilnost* ([10]) pozval k prizadevanjem za večjo kakovost in privlačnost izobraževanja na vseh stopnjah, zlasti na stopnji visokošolskega izobraževanja.

([1]) EUCO 13/10.
([2]) Zaradi upoštevanja jezikovne raznovrstnosti ter državnih tradicij in praks ta izraz zajema vse institucije terciarnega izobraževanja, vključno z univerzami, univerzami uporabne znanosti, tehnološkimi inštituti, *grandes écoles*, poslovnimi šolami, šolami za elektrotehniko in strojništvo, IUT, tehniškimi visokimi šolami, poklicnimi šolami, politehnikami, akademijami itd.
([3]) UL L 375, 23.12.2004, str. 12.
([4]) UL L 289, 3.11.2005, str. 15.
([5]) Dok. 16096/1/07 REV 1.
([6]) UL C 119, 28.5.2009, str. 2.
([7]) UL C 302, 12.12.2009, str. 3.
([8]) UL L 135, 26.5.2010, str. 12.
([9]) Dok. 10841/10.
([10]) UL C 326, 3.12.2010, str. 9.

12. Svet je v sklepih z dne 26. novembra 2010 o Uniji inovacij za Evropo [1] poudaril, kako pomembno je, da se nameni prednost naložbam v izobraževanje, usposabljanje in raziskave ter se v celoti uporabi evropski intelektualni kapital, s čimer se dolgoročno zagotovita konkurenčnost in rast.

13. Evropski svet je v sklepih z dne 4. februarja 2011 pozval k strateškemu in celovitemu pristopu za spodbujanje inovacij ter polno izkoriščanje evropskega intelektualnega kapitala v korist državljanov, podjetij – zlasti MSP – in raziskovalcev [2].

14. Svet je v sklepih z dne 14. februarja 2011 o vlogi izobraževanja in usposabljanja pri izvajanju strategije *Evropa 2020* [3] poudaril, da bi si morali visokošolski zavodi prizadevati, da izboljšajo kakovost in ustreznost svojih študijskih programov ter tako k vpisu na visokošolski študij privabijo širši krog državljanov, ter da bi bilo treba spodbujati večje sodelovanje med visokošolskimi zavodi, raziskovalnimi inštituti in podjetji, da bi okrepili trikotnik znanja kot podlago za inovativnejše in ustvarjalnejše gospodarstvo.

15. Svet je v sklepih z dne 19. maja 2011 o okviru EU za nacionalne strategije vključevanja Romov do leta 2020 [4] pozval države članice, naj si zastavijo ali si še naprej prizadevajo za cilje, ki bi lahko bili usmerjeni v zagotavljanje enakega dostopa do kakovostnega izobraževanja v praksi, vključno z visokošolskim izobraževanjem.

16. Svet je v sklepih z dne 31. maja 2011 o razvoju Evropskega raziskovalnega prostora (ERP) s pomočjo z ERP povezanih skupin [5] poudaril, da bi znatni napredek, dosežen pri uresničevanju ERP, moral voditi k nadaljevanju celovitega in strateškega pristopa, ki bi pripomogel k polnemu izkoriščanju evropskega intelektualnega kapitala.

17. Svet je v priporočilu z dne 28. junija 2011: *Mladi in mobilnost* – spodbujanje učne mobilnosti mladih [6] opozoril, da lahko učna mobilnost prispeva k večji odprtosti sistemov in institucij izobraževanja in usposabljanja, razvoju njihove evropske in mednarodne narave ter izboljšanju njihove dostopnosti in učinkovitosti. Prav tako lahko okrepi konkurenčnost Evrope, tako da prispeva k oblikovanju družbe, bogate z znanjem.

18. Svet si v sklepih z dne 28. novembra 2011 o referenčnem merilu za učno mobilnost prizadeva za večjo vključenost visokošolskih študentov v učno mobilnost in določa kvantitativne in kvalitativne pragove za merjenje obdobij visokošolskega študija ali usposabljanja v tujini.

19. Evropska unija s tretjimi državami že dolgo sodeluje na podlagi sklopa politik in instrumentov, v katerih ima visoko šolstvo vedno večjo vlogo. Sodelovanje na področju visokega šolstva je poleg tega pomemben del večstranskih okvirov sodelovanja, kot so vzhodno partnerstvo, Unija za Sredozemlje ali severna dimenzija in Zahodni Balkan.

OB UPOŠTEVANJU:

1. prve ministrske konference ERP na temo *Intelektualni kapital – kreativni učinek*, ki je bila 20. julija 2011 v Sopotu in na kateri je bilo poudarjeno, da so univerze v globaliziranem svetu temeljni vir znanja in inovativnega razmišljanja, zlasti kar zadeva strateška področja raziskav, usmerjena k reševanju sodobnih izzivov;

2. konference predsedstva na temo Posodobitev visokega šolstva, ki je bila 24. in 25. oktobra 2011 v Sopotu in na kateri je bilo poudarjeno, da je treba sisteme visokega šolstva posodobiti, predvsem zaradi sodobnih izzivov, kot so svetovna konkurenca in demografski trendi –

POZDRAVLJA:

Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – *Spodbujanje rasti in delovnih mest – program za posodobitev evropskih visokošolskih sistemov* z dne 20. septembra 2011 [7].

PRIZNAVA NASLEDNJE:

1. V trenutnih gospodarskih razmerah ima visoko šolstvo (vključno s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem) zaradi svoje povezanosti z raziskavami in inovacijami ključno vlogo pri zagotovitvi visoko usposobljenega človeškega kapitala in pri spodbujanju bistvenih raziskav, ki jih Evropa potrebuje v svojih prizadevanjih za zagotovitev delovnih mest, gospodarske rasti in blaginje.

2. Kvalifikacije diplomantov niso vedno skladne s potrebami trga dela in družbe. Delodajalci v zasebnem in javnem sektorju vedno pogosteje poročajo o neskladnostih in težavah pri iskanju ustrezne delovne sile glede na spreminjajoče se potrebe gospodarstva, temelječega na znanju.

[1] Dok. 17165/10.
[2] EUCO 2/11, str. 6, odst. 16.
[3] UL C 70, 4.3.2011, str. 1.
[4] Dok. 10658/11.
[5] Dok. 11032/11.
[6] UL C 199, 7.7.2011, str. 1.
[7] Dok. 14198/11 + ADD 1.

3. Da bi postala evropska gospodarstva bolj raziskovalno intenzivna in bi se s tem spodbudila inovativnost in konkurenčnost, Evropa potrebuje veliko več usposobljenih raziskovalcev in raziskovalcev z izkušnjami izven akademskega področja, tudi v zasebnem sektorju.

4. Za večjo udeležbo v visokošolskem izobraževanju je treba več pozornosti nameniti izzivom, ki se nanašajo na kakovost in raznolikost.

5. Med prednosti evropskih ustanov visokošolskega izobraževanja sodijo raznolikost, zagotavljanje visokokakovostnega, trajnostnega in ustreznega izobraževanja in raziskav ter povezanost med institucionalno avtonomijo, odgovornostjo do vseh zainteresiranih strani in sposobnostjo prilagoditve spreminjajočim se razmeram. Poleg njihovih dveh tradicionalnih nalog, tj. učenja in raziskav, vse pomembnejša postaja tretja naloga, ki povezuje izobraževalne ustanove in poslovni sektor, tudi na regionalni ravni, in vključuje družbeno odgovornost.

6. Vendar možnosti evropskih visokošolskih ustanov, da izpolnijo svojo vlogo v družbi in prispevajo k blaginji Evrope, ostajajo neizkoriščene: Evropa zaostaja v globalni konkurenčni tekmi za znanje in talente, nastajajoča gospodarstva pa hitro povečujejo svoje naložbe v visoko šolstvo.

7. Hkrati pa visokošolske ustanove prepogosto tekmujejo na preveč področjih, medtem ko jih samo peščica dosega izvrstne rezultate na določenih področjih z močno svetovno konkurenco.

8. Visokošolske ustanove morajo torej še naprej izvajati notranje reforme na podlagi izbire institucionalnih nalog in glede na vrsto intelektualnega kapitala, ki ga predstavljajo, ter priložnosti za lastno umestitev glede na druge nacionalne ustanove.

9. Institucionalna avtonomija je potrebna za spodbujanje institucionalne raznolikosti znotraj nacionalnih visokošolskih sistemov: da bi spodbudili odličnost visokošolskih ustanov, je treba povečati raznolikost institucionalnih vlog in nalog.

SE STRINJA Z NASLEDNJIM:

1. Glavno odgovornost za izvajanje in podpiranje reform v visokošolskem izobraževanju nosijo države članice in izobraževalne ustanove same. Vendar so bolonjski proces in posledično oblikovanje evropskega visokošolskega prostora, uresničevanje agende EU za posodobitev visokošolskih sistemov in vzpostavitev evropskega raziskovalnega prostora pokazali, da izzivi in odzivi politik presegajo državne meje ter da lahko evropsko sodelovanje pomembno prispeva v smislu finančne podpore, analize politike na podlagi dejanskega stanja in izmenjave najboljše prakse.

2. Kakovost in ustreznost visokošolskega izobraževanja sta ključna pogoja za polno izkoriščanje evropskega intelektualnega kapitala.

3. Kakovost izobraževanja in raziskav je glavno gonilo uspešne posodobitve sistemov visokošolskega izobraževanja v Evropi.

4. Okrepitev trikotnika znanja med izobraževanjem, raziskavami in inovativnostjo je temeljni pogoj za prispevanje visokošolskega izobraževanja k delovnim mestom in rasti, za reformo upravljanja in struktur financiranja ter za povečanje zanimanja zanj na mednarodni ravni.

5. Razvoj Evropskega raziskovalnega prostora izboljšuje komplementarnost med nacionalnimi sistemi s ciljem stroškovno učinkovitejšega vlaganja v raziskave in spodbujanja izmenjav ter sodelovanja med institucijami, vključenimi v trikotnik znanja.

6. Mednarodna mobilnost študentov, raziskovalcev in zaposlenih, ki se je od oblikovanja evropskega visokošolskega prostora okrepila, ima pozitiven učinek na kakovost in vpliva na vsa ključna področja reforme. Vendar pa lahko predstavlja tudi izzive za nekatere izobraževalne sisteme, ki imajo velik dotok študentov, ali pa za tiste države, ki jim grozi „beg možganov“, ki povzroči, da se veliko nadarjenih posameznikov odloči za študij v tujini in tam tudi ostane.

7. Privabljanje najboljših študentov, akademikov in raziskovalcev zunaj EU ter razvijanje novih oblik čezmejnega sodelovanja sta ključna pogoja za to, da postaneta evropski visokošolski prostor in Evropski raziskovalni prostor privlačni destinaciji v globalni tekmi za znanje in talente.

8. Vključevanje delodajalcev in drugih zainteresiranih strani v oblikovanje in izvajanje programov je bistveno za izboljšanje kakovosti in ustreznosti visokošolskega izobraževanja.

9. Javne naložbe, podprte z dodatnimi viri financiranja, morajo ostati temelj trajnostnega visokošolskega izobraževanja, zlasti ob upoštevanju trenutne finančne krize v Evropi.

V SKLADU S TEM DRŽAVE ČLANICE POZIVA, NAJ – V SKLADU Z NACIONALNO PRAKSO – SODELUJEJO Z VISOKOŠOLSKIMI USTANOVAMI, OB TEM PA UPOŠTEVAJO NJIHOVO AVTONOMIJO, IN Z VSEMI USTREZNIMI ZAINTERESIRANIMI STRANMI, DA BI:

1. pospešili prizadevanja za zvišanje ravni visokošolske izobrazbe, da se doseže glavni izobraževalni cilj strategije *Evropa 2020*, ki določa, da bi moralo do leta 202040 % mladih med 30. in 34. letom v EU zaključiti terciarno izobraževanje ali enakovreden študij, glede na oceno, da bo do leta 2020 za 35 % vseh delovnih mest v EU treba imeti kvalifikacije na visokošolski ravni ([1]);

2. razvili jasne poti za napredovanje od poklicnega in drugih vrst izobraževanja do visokošolskega izobraževanja ter mehanizme za priznavanje predhodnega učenja in izkušenj, pridobljenih zunaj formalnega izobraževanja in usposabljanja, zlasti z reševanjem izzivov, ki se nanašajo na izvajanje in uporabo nacionalnih ogrodij kvalifikacij, povezanih z evropskim ogrodjem kvalifikacij;

3. spodbujali sistematični razvoj učinkovitih strategij za zagotovitev dostopa prikrajšanim in slabo zastopanim skupinam, predvsem z boljšim vzpostavljanjem stikov ter zagotovitvijo preglednejših informacij o možnostih izobraževanja in učnih rezultatih ter z boljšim usmerjanjem za pravilno izbiro študija;

4. okrepili prizadevanja za zmanjšanje osipa na visokošolski ravni, in sicer z izboljšanjem kakovosti, ustreznosti in privlačnosti programov, zlasti z učenjem, osredotočenim na študente, in z zagotavljanjem ustrezne podpore po vpisu, usmerjanjem in svetovanjem;

5. zagotovili, da finančna podpora doseže možne študente, ki prihajajo iz okolja z nižjimi dohodki;

6. spodbudili uporabo spretnosti ter podatkov o napovedi rasti in zaposlenosti diplomantov (vključno s sledenjem podatkom o poklicni poti diplomantov) pri oblikovanju, izvajanju in ocenjevanju predmetov, ter spodbudili večjo prožnost pri oblikovanju študijskih programov, vključno z meddisciplinarnimi učnimi vsebinami, da se poveča zaposljivost diplomantov;

7. spodbudili sprejetje na študente osredotočenih pristopov k poučevanju in učenju, v katerih bi se upoštevale potrebe raznolike študentske populacije in ki bi spodbudili večjo raznovrstnost oblik študija, vključno z učinkovitejšo uporabo IKT;

8. spodbujali visokošolske ustanove, da vlagajo v nadaljnje strokovno izpopolnjevanje svojih zaposlenih in nagrajevali odličnost v poučevanju;

9. sprostili neizkoriščeni potencial, s tem da bi se spoprijeli s stereotipi in odpravili ovire, s katerimi se ženske še vedno srečujejo pri doseganju najvišjih ravni podiplomskega izobraževanja in raziskav – zlasti pri nekaterih disciplinah in na vodstvenih položajih;

10. povezali, kjer je to ustrezno in potrebno, nacionalno financiranje doktorskih programov z načeli za inovativno doktorsko usposabljanje ([2]) in podprli razvoj poklicnih možnosti za raziskovalce;

11. spodbudili razvoj podjetniških, ustvarjalnih in inovacijskih spretnosti na vseh področjih in v vseh ciklih ter spodbujali inovacije v visokošolskem izobraževanju prek bolj interaktivnih učnih okolij in okrepljenega ogrodja za prenos znanja;

12. po potrebi spodbudili večjo vlogo interdisciplinarnih raziskav v visokošolskih ustanovah ter okrepili povezave med visokim šolstvom in raziskavami, da bi trikotnik znanja deloval bolj učinkovito;

13. poleg izobraževalnih in raziskovalnih nalog visokega šolstva spodbudili dodatni razvoj tretjega sklopa nalog, kot so izmenjava znanja in inovacij, sodelovanje skupnosti, vseživljenjsko učenje ter spodbujanje regionalnega in lokalnega razvoja;

14. spodbudili partnerstva in sodelovanje s podjetji, na primer s pomočjo struktur nagrajevanja, pripravništev in delovnih praks, spodbud za sodelovanje med različnimi področji in organizacijami ter zmanjšanja regulativnih in upravnih ovir za partnerstva med visokošolskimi ustanovami ter drugimi javnimi in zasebnimi zainteresiranimi stranmi. Učinkovit prenos znanja na trg, in v tem smislu povezava med temeljnimi in uporabnimi raziskavami, se lahko doseže z izvajanjem javnih politik, ki krepijo partnerstva med temi različnimi subjekti;

15. okrepili povezanost med visokošolskimi ustanovami, delodajalci in institucijami na trgu dela z namenom, da bi študijski programi bolj sledili potrebam na trgu dela, da se spretnosti bolj uskladijo z delovnimi mesti ter da se razvijejo aktivne politike trga dela za spodbuditev zaposlitve diplomantov;

16. krepili kakovost z mobilnostjo in čezmejnim sodelovanjem, med drugim z:

    (a) bolj sistematičnim vključevanjem učne mobilnosti v izobraževalne programe, če je to potrebno, in z zagotovitvijo učinkovitega priznavanja kreditnih točk, pridobljenih v tujini, prek učinkovite uporabe orodij za zagotavljanje preglednosti in evropskega sistema zbiranja in prenašanja kreditnih točk (ECTS), priloge k diplomi, zagotavljanja kakovosti in evropskega ogrodja kvalifikacij;

([1]) Poročilo Cedefop za leto 2010.

([2]) Poročilo, ki ga je usmerjevalna skupina ERP za človeške vire in mobilnost sprejela maja, dokončno oblikovala pa 27. junija 2011.

(b) odstranitvijo nepotrebnih ovir pri menjavi ustanov med dodiplomskim in magistrskim študijem ter pri čezmejnem sodelovanju in izmenjavah;

(c) izboljšanjem dostopnosti, pogojev zaposlovanja in možnosti napredovanja za študente, raziskovalce in učitelje iz držav, ki niso članice EU, vključno z – kjer je mogoče – reševanjem upravnih vprašanj, ki povzročajo težave pri pridobivanju vizumov;

(d) zagotovitvijo, da sistemi zagotavljanja kakovosti ustrezno zajemajo franšizno izobraževanje;

(e) spodbujanjem širšega institucionalnega sodelovanja, vključno z razvojem programov, ki vodijo k skupni in dvojni diplomi;

17. spodbujali prožnejše sisteme upravljanja in financiranja v visokošolskih ustanovah, vključno z mehanizmi, ki so povezani z uspešnostjo in konkurenco, ter s spodbujanjem profesionalizacije notranjega upravljanja;

18. olajšali dostop do alternativnih virov financiranja, vključno z uporabo javnih sredstev, če je to potrebno, da se spodbudijo zasebne in druge javne naložbe.

POZDRAVLJA NAMERO KOMISIJE, DA:

1. podpre države članice pri prizadevanjih za reformo njihovih sistemov visokošolskega izobraževanja, in sicer s polno uporabo programov EU na področju izobraževanja in usposabljanja ter z boljšo na dokazih temelječo osnovo, natančno analizo in večjo preglednostjo, vključno s tem, da:

(a) v posvetovanju z ustreznimi zainteresiranimi stranmi oblikuje neodvisno orodje za zagotavljanje preglednosti, ki temelji na ocenjevanju uspešnosti in je namenjeno predstavitvi visokošolskih ustanov („U-Multirank“), upošteva pa raznolikost visokošolskih ustanov po Evropi ter uporabnikom omogoča, da si ustvarijo poljubno večdimenzionalno razvrščanje;

(b) nadaljuje z razvojem boljših podatkovnih zbirk visokošolskega izobraževanja in trga dela, zlasti z izboljšanjem podatkov o rezultatih učne mobilnosti in poklicne poti diplomantov v evropskem visokošolskem izobraževanju (v okviru razpoložljivih virov in s čim večjim zmanjšanjem upravnih ovir), ter s pripravo posebnih smernic o povečanju osnovnih in medpodročnih spretnosti ter premagovanju neskladij na področju znanj in spretnosti;

(c) analizira učinek različnih pristopov financiranja na raznovrstnost, učinkovitost in enakost visokošolskih sistemov ter študentsko mobilnost;

(d) vzpostavi skupino strokovnjakov na visoki ravni za analiziranje ključnih tem za posodobitev visokega šolstva, ki bo najprej obravnavala spodbujanje odličnosti v poučevanju, o čemer bo poročala leta 2013;

2. omogoči povečanje učne mobilnosti z okrepitvijo evropskega sistema zbiranja in prenašanja kreditnih točk (ECTS) in mehanizmov zagotavljanja kakovosti, da bi se izboljšalo priznavanje;

3. predlaga – ne da bi to vplivalo na prihodnja pogajanja o prihodnjih programih EU na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine – shemo mobilnosti Erasmus za magistrski študij za spodbujanje mobilnosti, odličnosti in dostopa do cenovno ugodnega financiranja za študente, ki opravljajo magistrski študij v drugi državi članici, ne glede na njihovo socialno ozadje;

4. podpre analizo tokov mobilnosti in razvoja franšiznega izobraževanja;

5. skupaj z državami članicami spodbuja skladen razvoj evropskega raziskovalnega prostora in evropskega visokošolskega prostora in si prizadeva za okrepitev sinergij med EU in bolonjskim procesom, med drugim z uporabo programa na področju izobraževanja in usposabljanja po letu 2013, da bi prispevala k bolonjskemu [in EU] cilju 20-odstotne mobilnosti;

6. še naprej razvija Evropski inštitut za inovacije in tehnologijo (EIT), in sicer s sprejetjem predloga za nov strateški inovacijski program, v katerem bo začrtana prihodnost EIT in njegovih prednostnih nalog ter vzpostavljeni predlogi za nove skupnosti znanja in inovacij, zlasti za povečanje inovacijskih možnosti visokošolskih ustanov v sodelovanju s podjetji;

7. s spodbujanjem evropskega okvira za poklicne poti v raziskavah in evropske pobude *EURAXESS – „raziskovalci v gibanju“* [1] podpre izvajanje odprtih in preglednih zaposlitvenih postopkov ter krepi čezmejno in medsektorsko mobilnost raziskovalcev;

8. v okviru aktivnosti Marie Curie okrepi sheme mobilnosti za študente doktorskega študija, vključno s podporo za ponovno vključitev, in spodbuja shemo evropskih doktoratov na področju industrije, da se podprejo uporabne raziskave;

9. predlaga okvir kakovosti za pripravništvo, da pomaga študentom in diplomantom pridobiti praktična znanja, ki so potrebna na delovnem mestu, in več bolj kakovostnih praks;

[1] Poročilo, ki ga je usmerjevalna skupina ERP za človeške vire in mobilnost sprejela maja 2011, dokončno oblikovala pa 21. julija 2011.

10. promovira EU kot študijsko in raziskovalno destinacijo za najbolj nadarjene z vsega sveta, ob tem pa priznava raznolikost ustanov visokošolskega izobraževanja, in razvija odnose na področju visokošolskega izobraževanja tudi s partnerji zunaj Unije, da se bodo krepili nacionalni sistemi visokošolskega izobraževanja, politični dialog, mobilnost in priznavanje akademskih nazivov, med drugim prek strategije širitve, evropske sosedske politike, vzhodnega partnerstva, evro-sredozemskega partnerstva, sodelovanja z Zahodnim Balkanom, globalnega pristopa k vprašanju migracij in foruma o bolonjski politiki;

11. pripravi mednarodno strategijo EU za visokošolsko izobraževanje za večjo uspešnost pri doseganju zgoraj navedenih ciljev, večje mednarodno sodelovanje in prepoznavnost ter sodelovanje s partnerji, kar bi okrepilo odnose in nadgradilo zmogljivosti na področju visokega šolstva;

12. okrepi dolgoročni učinek financiranja EU za posodobitev visokega šolstva z boljšim dopolnjevanjem med različnimi instrumenti financiranja, zlasti prihodnjim programom EU na področju izobraževanja, usposabljanja in mladine, okvirnim programom *Horizon 2020* za raziskave in inovacije ter instrumenti evropske kohezijske politike.